

ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԲԱՌԱՐԱՆ ՑԱՆԿԵՐ

Ծ Ա Ն Ո Թ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Թ Ո Ւ Ն Ն Ե Ր

1. ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ԿԻՆ (էջ 9)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը, 1915 թ. մոյեմբերի 13-ին, Երևանում: Բանաձևվաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի, 50-ամյա գրագետ Տիգրան Գրիգորյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ՀՀ ԳԱԱ հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի բանահյուսության արխիվի (այսուհետև՝ ԲԱ) Երվանդ Լալայանի ֆոնդում, FA II: 3522-3573:

2. ՍԱՐԽՈՇԻ ԽԵՔԱԹ (էջ 14)

Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. մոյեմբերի 4-ին, Ալեքսանդրապոլում: Բանաձևվաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 35-ամյա անգրագետ վանեցի Մուրադ Մարտիրոսյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7982-8031:

3. ՓՈՆՆԼԻ ԲԱԲԻ ԽԵՔԱԹ (էջ 20)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը, 1915 թ. մոյեմբերի 30-ին Երևանում: Բանաձևվաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է քառասնամյա անգրագետ Իսկուֆի Փանոսյանը, որն իր հեքիաթները սովորել է իր իմնասումայա պառավ մորից»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5184-5213:

4. ԲԼԲՑՈՒԼ ԴԱՍՏԱ (Էջ 23)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 19-ին Երևանում: Բանաձևավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի, 43-ամյա անգրագետ Գրիգոր խաչիկյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3574-3641:

5. ԱՐԵՔՑ ԻՆԱՆ ԽԱԼ ԶԻՆ (Էջ 31)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է ստել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. մարտի 12-ին Թիֆլիսում: Բանաձևավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վան քաղաքից Սոֆիկ Սանփանյանը, 40-ամյա անգրագետ կին»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5116-5183:

6. ՈՍԿԻ ԾԱՄ (Էջ 38)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Եղիշե Վարդանյանը 1916 թ. փետրվարի 19-ին Թիֆլիսում: Բանաձևավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանի Լամզկերտ գյուղացի, 55-ամյա անգրագետ Գևորգ Պողոսյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3200-3355:

7. ԱԺԱՌ-ՄԱԺԱՌ (Էջ 47)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Եղիշե Վարդանյանը 1916 թ. փետրվարի 25-ին Թիֆլիսում: Բանաձևավաքն հեքիաթասացի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 60-ամյա անգրագետ վանեցի Արմաղան Սիմոնյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4576-4669:

8. ԳՑՈՂ ՎԱՐԹԻԿ (Էջ 58)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Եղիշե Վարդանյանը, 1916 թ. փետրվարի 24-ին Թիֆլիսում: Բանաձևավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի, 45-ամյա անգրագետ Հակոբ Ավետիսյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4494-4574:

9. ԹԱԿԱՎՈՐՈՒ ԽԱՐՍ (էջ 68)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 2-ին: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 25-ամյա վանեցի, գրագետ Ալմաստ Պետրոսյանը, որն այս հեքիաթները սովորած է իր մեծ մայրից ու կեսրայրից»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3474-3521:

10. ԱՆԴՈՆ (էջ 74)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. նոյեմբերի 20-ին, Երևանում: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 60-ամյա անգրագետ վանեցի Մկրտիչ Աղանիկյանը՝ վանի Արարի թաղից: Նա եղել է կառապան և գործի բերումով եղել է Կարին, Տրապիզոն, Խոյ, Սալմաստ, Երևան»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5214-5273:

11. ՂՍՄԱԹ (էջ 81)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը Երևանում 1915 թ. դեկտեմբերի 1-ին, ասացող վանեցի Թագուհի Ազիզյանից:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9140-9155:

12. ԱՆԴԻՆԱՍ (էջ 83)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. նոյեմբերի 30-ին, Երևանում: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի Աբրահամ Գևորգյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7844-7869:

13. ԻՐԻԿ ԿՆԻԿ (էջ 86)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Դրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 3-ին, Երևանում: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 58 տարեկան, անգրագետ վանեցի Հայոց-ձորի Խառականց գյուղից: Պանդխտության զմացել է Պոլիս, Թիֆլիս, Գանձակ»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9092-9107:

14. ԶՈՒՆՏ ՏԵԳԾԵՐԿԻԹՀՏԵՐ (էջ 88)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առնվել 1915 թ. սեպտեմբերին, Թիֆլիսում, բանաճավաքի ինքնությունը հայտնի չէ: Ասացող՝ վանեցի Ասմիկ:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8344-8351:

15. ՄԱՐՈՆ (էջ 89)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը, 1916 թ. մարտի 23-ին Թիֆլիսում: Բանաճավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է Վանի Կինդանանց գյուղից 55-ամյա անգրագետ Ստեփան Հովհաննիսյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7042-7185:

16. ՔՈՉԱՐ (էջ 103)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը, 1916 թ. փետրվարի 25-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ Վանի Կինդանանց գյուղից մույն Ստեփան Հովհաննիսյանը:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3378-3473:

17. ՍՈՒՍԱՄԱՐԱՐԽԱՆ ԵՎ ՀԱԹԴՈՆ (էջ 113)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը, 1916 թ. մարտի 20-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ Վանի Կինդանանց գյուղից մույն Ստեփան Հովհաննիսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 6872-7041:

18. ԶԱՆՋԻԼ ԿՈՒԱՆ (էջ 129)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Եալճյանը 1915 թ. մայիսի 13-ին, Երևանում: Բանաճավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 35-ամյա վանեցի Դավիթ Գալստյանը, որը տասը տարի ի վեր ապրած է Կովկաս և զբաղված է առևտրով»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8892-8945:

19. ՓԵՐԻՆԵՐԻ ՀԵՔԱԹ (Էջ 136)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Օալճյանը 1915 թ. մոյսբերի 13-ին, Երևանում: Ասացող՝ վանեցի մույն Գալիթ Գալստյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալալյանի ֆոնդ, FA II: 7934-7981:

20. ԱԼԻ ՕԱՀԻՆ (Էջ 142)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Օալճյանը 1916 թ. փետրվարի 8-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ վանեցի Հովհաննես Ավետիսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալալյանի ֆոնդ, FA II: 3712-3807:

21. ԹԱԿԱՎՈՐՈՒ ԼԱՄ ԻՆԱՆ ԳԱՎՐԵԾ (Էջ 153)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Օալճյանը, 1916 թ. հունվարի 28-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ վանեցի մույն Հովհաննես Ավետիսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալալյանի ֆոնդ, FA II: 7186-7241:

22. ԽԵԼՔՑ ԾԱՆՍՈՂ (Էջ 160)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Օալճյանը 1916 թ. հունվարի 20-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ վանեցի մույն Հովհաննես Ավետիսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալալյանի ֆոնդ, FA II: 7680-7753:

23. ԻՍՈՒՍԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆ (Էջ 169)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Օալճյանը 1916 թ. հունվարի 20-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ վանեցի մույն Հովհաննես Ավետիսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալալյանի ֆոնդ, FA II: 3808-3825:

24. ՕՑ ԱՆՉԻԿ (էջ 171)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 5-ին, Երևանում: Բանաձևավաճն ասացողի մասին Ռադոռդել է. «Հեքիաթը պատմել է Վանի Ուլ գյուղից կույր Գաբրիել Հակոբյանը, որն ինքն իրեն աջուղ կանվանե»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4670-4721:

25. ՄԻՐԵ ԶԸՆԱՆԻ ԱՆՉԻԿ (էջ 176)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 4-ին, Երևանում: Ասացող՝ Վանի Ուլ գյուղից մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9340-9441:

26. ՈՇԼԻ ՆԱՂԱՐԵՆ ՈՒ ԱՐԱԲՈՒ ԼԱՄՈՒԿ (էջ 187)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 7-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7284-7415:

27. ԶՐԻՍՏՈՆԾԱ ՄԱՐԹՈՒ ՈՒ ՍԱՏԱՆԻ ԱՆՊԵՐՈՒԹԵՆ (էջ 199)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 4-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7478-7571:

28. ԳՅՈՂ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (էջ 209)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեգազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 5-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7442-7459:

29. ԷՐԹԱՄ ՏՐԱՊԻԶՈՆ (Էջ 211)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 5-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լավայանի ֆոնդ, FA II: 7460-7477:

30. ՍԱՏԱՆԵՔՑ ԻՆԱՆ ՏԵՐՏԵՐ (Էջ 213)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 8-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Գաբրիել Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լավայանի ֆոնդ, FA II: 9326-9339:

31. ԲԱՂՎԵՐԱՄՈՒ ՔՅԱՂՔՑԻ ԱԽՁԻԿ (Էջ 215)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. Երևանում: Բանաճալարն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է Հայոց ձորի Նոր Գեղ գյուղից 60-ամյա անգրագետ Սիմոն Մանուկյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լավայանի ֆոնդ, FA II: 9514-9573:

32. ԹԱԿԱՎՐՈՒ ՓԵՍԵՆ (Էջ 223)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լավայանի ֆոնդ, FA II: 9462-9513:

33. ԾՈՒԻՐ ԱԽՊԵՐ (Էջ 229)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 18-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լավայանի ֆոնդ, FA II: 9574-9633:

34. ԳԵՎՈՒ ԽԵՔԻԱԹ (Էջ 237)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Ծառեն Կուժիկյանը 1915 թ. նոյեմբերի 20-ին, Երևանում: Ասացող՝ նույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9809-9831:

35. ՄԱՐԹԱԿԵՐ ԱԽՉԻԿ (Էջ 240)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ նույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9634-9807:

36. ԽԵԼԱՑԻ ԱՂՔԱՍ (Էջ 259)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ նույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9832-9953:

37. ԾՈՒՌ ՏՂԱ (Էջ 273)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ նույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9952-9979:

38. ԾԱՏՐԾՈՒՄԱՆ (Էջ 276)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ նույն Սիմոն Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9980-9999:

39. ՍԵՎՈՅԻ ՍԵԼԻՆ (Էջ 278)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը, 1915 թ. մոյեմբերի 29-ին Երևանում: Բանաձևվաքն ասացողի մասին Քաղորդում է. «Հեքիաթը պատմել է 20-ամյա վանեցի Հոփսիսին Մանուկյանը, որն այս Քեքիաթը սովորել է Հայոց ձորի Խորզոմ գյուղացի մի ծերից»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, ԲԱ II: 9272-9325:

40. ՇԵՐԽԱՍ (Էջ 284)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 24-ին: Ասացող՝ մուլն Հոփսիսին Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, ԲԱ II: 9228-9271:

41. ԲԱԽՏՈՎ ՄԱՐԹ (Էջ 290)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 21-ին: Ասացող՝ մուլն Հոփսիսին Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, ԲԱ II: 9202-9227:

42. ԳԱԶՊԱՐ (Էջ 293)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 24-ին: Ասացող՝ մուլն Հոփսիսին Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, ԲԱ II: 9164-9201:

43. ԼԱԼ ՄԱԶՐՈՒՄ (Էջ 298)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 2-ին, Երևանում: Բանաձևվաքն ասացողի մասին Քաղորդել է. «Հեքիաթը

պատմել է 25-ամյա վանեցի Ալմաստ Պետրոսյանը, որն իր նախնական կրթությունը ստացել է Արարուց ծխական դպրոցում»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9074-9090:

44. ԱՍԼԱՆ ՕՂԼԻՆ (էջ 300)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 3-ին, Երևանում: Ասացող՝ նույն Ալմաստ Պետրոսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7870-7933:

45. ՇԱՀՏՈՏԻԵ (էջ 307)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. նոյեմբերի 19-ին, Երևանում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է Վան քաղաքի բնակիչներից Գրիգոր Պեղազյան անուն քառասունամյա գրագետ մարդը, որ եղած է դաջնակցական զինվոր՝ հայ-թրքական ընդհարումներից ապրել է Կովկասում, եղել է փախստական Վանում, ազատվել է վերջ յոթ տարի ապրել է Պարսկաստանում, ապա՝ Անդրանիկի խմբին մեջ մտնելով իբր կամավոր կռվել է թուրքերու դիմաց, իսկ հիմա գործ չունի»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4790-4903:

46. ՇԻՐԻՆ (էջ 319)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. նոյեմբերի 17-ին, Երևանում: Ասացող՝ նույն Գրիգոր Պեղազյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4904-5007:

47. ԿՈՏԻ ԽԵՔԱԹ (էջ 330)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. սեպտեմբերի 29-ին, Թիֆլիսում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է Վանի Գըռել գյուղից Վահան Հակոբյան»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8352-8391:

48. ԾԱՂԵՊՆԻ ԽԵՐԱԹ (Էջ 335)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. սեպտեմբերի 29-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ մույն Վահան Հակոբյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9120-9139:

49. ԱՍՏԻՍԻՆԵՆԻ ԽԵՐԱԹ (Էջ 337)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. մոյսեմբերի 23-ին, Երևանում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի 33-ամյա կույր Հայկանուջ Պողոսյանը, որն իր հեքիաթները սովորել է Թիմարի ջրջանի Փերդարիբ գյուղացիներից, որոնք հաճախել են իրենց տունը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4722-4789:

50. ԱՆԽԻՂԸ ՄԵՐ (Էջ 344)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյսեմբերին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուջ Պողոսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8146-8181:

51. ԲԱԴՐԽԱՆԵ ՄԻՐԱՆ (Էջ 348)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյսեմբերին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուջ Պողոսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8182-8239:

52. ԾՈՒՌԻ ԿՆԻԿ (Էջ 354)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուջ Պողոսյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8946-8971:

53. ՊՈՒԼՈՒԼԻԿ (էջ 357)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ մույն Հայկանուշ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5362-5379:

54. ԺՈՒԿԻԿ (էջ 359)

Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 8-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուշ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5398-5421:

55. ՓԱՄՓՈՒԽՉԻ՝ ՓԱՄՓՈՒՂԻ ՅԱՆԳԻ (էջ 362)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյնների 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուշ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9048-9073:

56. ԱՍՏՎԱԾ ՎԻՐ ԿԼՍԻ (էջ 365)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը, 1915 թ. մոյնների 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուշ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8294-8319:

57. ԽՈՎԻՎ ԿՀԱՂՈՐԴՎԻ (էջ 368)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյնների 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Հայկանուշ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8262-8275:

58. ԻՐԻՑԿԻՆ ՈՒ ՏԵՐՏԵՐ (Էջ 370)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ մույմ վամեցի Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8252-8261:

59. ԶԱՐԲԱՆԱԼԻ ԱԶԲԱԹՈՒԹՅՈՒՆ (Էջ 371)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8122-8145:

60. ԽԻՆԳԹ ԿՈՐԵՐ (Էջ 374)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մայիսի 1-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8102-8121:

61. ԱՂԵԿՈՒԹԵՆ՝ ԱՂԵԿՈՒԹՆԻԹ ԿԼՆԻ (Էջ 376)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մայիսի 1-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8068-8101:

62. ԱՂԿԼԵ ԲՈՋԵՆ (Էջ 380)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մայիսի 1-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8034-8067:

63. ԾԿԼԵԶ ՄԿԼԵԶ (Էջ 382)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8032-8053:

64. ԾՈՒՌԻ ԽԱՐՍ (Էջ 384)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյեմբերի 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Հայկանուջ Պողպատյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7754-7771:

65. ԽԵԼԱՑԻ ԲԱԺԱՆԱՐԱՐ (Էջ 386)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյեմբերին, Երևանում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի ծերունի Կարապետ Միրախորյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8274-8293:

66. ՓՈՒՆԱԴԱՐՁ ԽԱՐԵՈՒԹՅՈՒՆ (Էջ 388)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյեմբերին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Կարապետ Միրախորյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8320-8343:

67. ԿԱԶ ՉԼՏՈՂ ԽԱԼԻՎՈՐ (Էջ 391)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյեմբերի 30-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Կարապետ Միրախորյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3366-3377:

68. ԷՐԿՈՒ ԳՅՈՂԵՐ (Էջ 392)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 1-ին, Երևանում: Ասացող՝ մուլն Կարապետ Միրախտրյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9000-9029:

69. ՍԱՐԽՈՑ ՄՈՆԻՐ (Էջ 395)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Երվանդ Պեղազյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 2-ին, Երևանում: Ասացող՝ մուլն Կարապետ Միրախտրյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 9030-9047:

70. ԵՐԵՄԵԱ ԹԱԿԱՎՈՐ (Էջ 397)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Եղիշե Վարդանյանը 1916 թ. փետրվարի 17-ին, Թիֆլիսում: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վանեցի, 65-ամյա անգրագետ Իսկուֆի Վարդանյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 8850-8991:

71. ԴՅՈՒՆՑԱ-ՋԱԼԱԲԻ (Էջ 403)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. փետրվարի 26-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ մուլն Իսկուֆի Վարդանյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5008-5115:

72. ՆԱԽՐՉԻՆ (Էջ 414)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 19-ին, Երևանում: Բանաժապարհն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է Մարգար Խաչիկյան, 43 տարեկան, անգրագետ վանեցի, երբեմնի պղնձագործ, այժմ՝ կույր: Հեքիաթը սովորել է հրեաներից, որոնք պատմել են թուրքերեն լեզվով Սարայում»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 3642-3711:

73. ԷՐԿՈՒ ՏԵՍԱՅ ԿԻՆ (Էջ 423)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. մոյսեբերի 21-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույն Մարգար Խաչիկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5320-5361:

74. ՆԱԶԱՆ ԽԱՆԸՄ (Էջ 428)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. փետրվարի 17-ին, Թիֆլիսում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է վամեցի, 40-ամյա անգրագետ Պողոս Սիմոնյանը»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 6802-6871:

75. ԱՆՏԵՐ ԲՅԱՂԱՔՑ (Էջ 437)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Եղիշե Վարդանյանը 1916 թ. փետրվարի 18-ին, Թիֆլիսում: Ասացող՝ մույն Պողոս Սիմոնյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7820-7843:

76. ԿԱՍԱՐԵ ԶԵՈՄԱՐԴ (Էջ 441)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 3-ին, Երևանում: Ասացող՝ վամի Կանգվառ գյուղից Ասատուր Մանուկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7572-7619:

77. ԾՈՒՌ ԱԽՊԵՐ (Էջ 447)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սեմեքերիմ Ծալճյանը, 1915 թ. մոյսեբերի 15-ին, Երևանում: Բանահավաքն ասացողի մասին հաղորդել է. «Հեքիաթը պատմել է 24-ամյա անգրագետ վամեցի Մարինե Գալիկյանը, որն իր հեքիաթները սովորել է բնիկ սպարկերտցի իր ծնողներից»:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 5298-5319:

78. ԽՈՐՈՑ ՏՂԵՆ (Էջ 450)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենտքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Մարինե Գալիկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7654-7679:

79. ԾՈՒՄՈ (Էջ 453)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենտքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 14-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Մարինե Գալիկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7772-7819:

80. ԳԱՌՈՒ, ԲԱՐԱՆ ԵՎ ՓԱՐԻՇԱՆ (Էջ 458)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրի է առել Սենտքերիմ Ծալճյանը 1915 թ. մոյեմբերի 16-ին, Երևանում: Ասացող՝ մույմ Մարինե Գալիկյան:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 7820-7826:

81. ԲԱՂԴԱԳՈՒ ՏՌԱԼ (Էջ 461)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Գրառողն անհայտ է, չկա ոչ մի տեղեկություն ասացողի և այլ համգամանքների մասին:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 6786-6801:

82. ԱՄՅՈՒՐ-ՅԱՄԱՆ (Էջ 463)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Հեքիաթի գրառման համգամանքների մասին ոչ մի տեղեկություն չի հաղորդված, հեքիաթը կիսատ է:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Եր. Լալայանի ֆոնդ, FA II: 4456-4493: